

Anar a Frares és sinònim de tranquil□litat; la llarga aproximació tira a molta gent enrere, però, per contra, ens ofereix uns paissatges i unes vistes que mai ens deixaran indiferents. La via Josep Rigol Romeu, oberta pels germans Masó, és una manera força agradable d'enfilar-nos dalt del cap de la Monja.

· Via: Josep Rigol Romeu

Dificultat: V i Ae
Compromís: Baix
Exposició: Mitjana
Llargària: 160 metres

Equipament: Via equipada amb espits, claus i ponts de roca
Material: 16 cintes exprés, estreps i baques per savines

· Orientació: Oest

Aproximació:

Deixem el vehicle a Can Massana i ens dirigim vers el refugi Vicenç Barbé. Des d'allí prenem el camí que va cap al Coll d'Agulles. Al cap d'una estona i a l'alçada de l'Agulla Sense Nom trobarem un desviament a mà dreta (marques blaves) el seguim i anirem endinsant-nos a Frares. Passada la Nina ens desviem a mà dreta pel Torrent del Lloro (fites) i baixem fins trobar els contraforts on comença la via (espit vissible).

L1(IV)

La via s'inicia a uns contraforts situats al vessant oest de La Monja. El primer espit es troba a uns cinc metres, un cop superat el llarg s'arrampa fins la reunió, que es fa en un replà, al peu del segon contrafort. 45 metres, tres espits i un pont de roca.

L2(IV+)

Ens enfilem per una placa vertical però amb molt bona presa. Al cap d'uns metres comença a perdre la verticalitat fins que arribem caminant a la reunió que fem a un arbre. 30 metres i tres espits.

L3(V i Ae)

Baixem uns metres per una canal i aprofitem un arbret per enfilar-nos a la placa. Tenim aleshores un petit flanqueig a la dreta fins atènyer el següent espit que ens convida a fer un parell de passos en artificial per després sortir en lliure recte amunt cap al següent espit. Des d'aquest punt iniciem un flanqueix fàcil cap a la dreta fins a la reunió. En aquesta reunió trobarem el pot de registre. 15 metres i 5 espits.

L4(IV+)

Sortim de la reunió cap a la dreta, cercant els passos més fàcils. De seguida continuem recte amunt per una bona placa vertical. Els passos més compromesos estan protegits amb expansions. Un cop superat aquest punt l'escalada es va tornant menys vertical fins a la reunió. 40 metres i tres espits.

L5(IV+ i Ae)

Sortim de la reunió anant a cercar una fissura evident. Escalem en artificial fins que sortim en lliure a una petita lleixa. D'aquí anem en tendència a l'esquerra per tornar a escalar en artificial. Superem la part més vertical i desplomada del cap de La Monja i quan va perdent verticalitat sortim en lliure fins al cim. 30 metres, 13 espits, 2 claus i un pont de roca.

Descens:

Un ràpel de 40 metres per la cara nord.

El que més m'ha agradat:

- La tercera tirada.
- Filosofia i ètica amb la que s'ha obert la via.
- Entorn magnific.

El que no m'ha agradat tant:

- Via discontínua.
- Al darrer llarg hi ha un extraplà per fer A1 que fa una mica de por i el següent espit està per petar.
- Quan acabem la via hem d'anar amb cura de no fer caure pedres amb el rossec de les cordes